

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

De admirabili sanctitate S. Francisci Xauerij socij & spiritualis filij S. Ignatij
in eius gloria[m] redundante. C. XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

est in humano corpore, contractum fuerit. Vocatus medicus & chyrurgus, omnia medicamenta, quae illorum ars postulabat, summa diligentia per 40. dies & eo amplius, euentu plane irrito, adhibuerunt. Denique eò valetudo deuenerat, vt ægrota apud omnes esset citra vllam spem salutis, & eadem die moritura crederetur. Sed vt reliquam S. IGNATII ossi contracto applicauit, statim sanata est.

Hieronymi Honuphrij puer decennis in supercilio lethale vulnus prope tempora accepit, propter quod totius oculi tumor & vehemens febris accesserant. A chyrurgo per mensem integrum medicamenta, irrito conatu, adhibita. Etenim vulnus non solum non solidabatur, sed adeò latum & profundum erat, vt inferendum esset linamentum digitale, tantaque sanie ac putredine fluebat, vt chyrurgus ipse fatis miraretur. Mater voto facto puerum sancto IGNATIO commendat. Et ecce dum aduocato altero chyrurgo ad certius curationis consilium, remouentur fasciæ quibus vulnus erat opertum, illud penitus obductum, clausum & solidatum inuenerunt.

Ferdinandus Pretel in febrim primò tertianam, deinde duplicem, mox pestilentem incidit, cum quodam mentis stupore, & extraordinarijs horribilibus, à medicis destitutus in supremo iam mortis discrimine versabatur. Omnis ergo Sacramentis ad mortem instructus, tenens imaginem S. IGNATII, eum inuocauit, & extemplo conualecete cepit, maloque liberatus est.

Anna Barzellona ferè sexagenaria, per biennium & eo amplius paralyti tam grauitè vexata fuerat, vt immobilis esset ad omne opus, & gradus ascendere aut ex iisdem descendere non posset, nisi scipionibus innixa: quorum tamen beneficio potius reptabat, quam incedebat. Cum admota medicamenta nihil proficerent, ecce nouus apoplexiæ in altero latere morbus accessit, propter quem omninò impotens atque immobilis effecta in lecto decubuit. Humanis itaque remedijs se omninò destitutam intelligens, ad Capellam sancti IGNATII intra spatium duarum horarum accessit: adiuta auxilio Margaritæ sororis suæ, & admiculis scipionum: ibique certo voto in honorem S. IGNATII emisso, illicò melius habere cepit, genu quod prorsus erat immobile, statim flexit, institutam orationem absoluit, singulari quodam voluntatis sensu perfusa surgit, & demum lætabundè regreditur gradu expedito.

Ioannæ Claræ & Noguera viduæ Maioricensi cecitate laboranti, facultatem videndi reddidit S. IGNATIUS, frustulo eius ossis ac subscriptione eiusdem oculis applicatâ.

Plura qui volet S. IGNATII miracula, in vltima eius vita à Petro Ribadeneja Hispanicè edita, Madriti Anno 1601. impressa, & ab alijs

Lancicij Opusc. Tom. 2.

Latinè, Græcè, Italicè, Polonicè alijsque linguis reddita, inueniet, in præcipuis Italiæ, Hispaniæ, Galliæ, Germaniæ Urbibus alibi typis vulgata.

CAPVT DECIMVM OCTAVVM.

De admirabili Sanctitate S. Francisci Xauerij Socij & Spiritualis filij S. Ignatij in eius gloriam redundante.

Natus est Franciscus Xauerius Anno Domini 1497. in Castello Xauera nobilibus Parentibus, Ioanne Lasso, regij consilij Præfide, & Maria Azpilenera Xauerij Oppidi, & aliorum circa locorum Dominis, à quibus piè educatus Lutetiam Parisiorum missus est, vbi cum litterarum studijs animum excoleret, à S. IGNATIO per Exercitia Spiritualia, & pios sermones, ad Spiritualem Christi militiam cum octo alijs socijs, virtute & ingenio præstantibus, tractus est. Tandem cum Venetijs, Bononiæ, alijsque in Italia Urbibus præclaro sanctitatis exemplo & concionibus, alijsque pietatis officijs profuisset, Sacerdotio insignitus, rogatu Ioannis Tertij Lusitanæ Regis, à S. IGNATIO missus est in Indiam ad Orientales populos Christo adiungendos, à Paulo Tertio Pont. Max. potestate & dignitate Nuncij Apostolici ornatus.

In India fundatis multis Ecclesijs & Societatis Collegijs, disseminauit vbique Christi fidem: Trauancoridis Regnum Christo adiunxit, tum Ceilanum Insulam, tum Auream Cherfonnesum, tum Mauricam regionem, tum alias atque alias gentes barbaras: tum Iaponiam vltimam Orientis oram, vbi nunquam antea Christi nomen auditum erat, Euangelio iustrauit, indefesso semper animo, per immensa terrarum spatia, per aperta vitæ discrimina, contemptis exaltantis Oceani fluctibus, pyratarum atrocinijs, incommodisque infinitæ navigationis. Tandem in Sinense Regnum amplissimum expeditionem adornauit, vt Christi nomen ac cultum magis ac magis propagaret. Multa per decem annos quos in Indijs exegit, centena hominum millia ad fidem conuertit, & baptizauit: multos vitiorum cæno pertinaciter immerfos extraxit, Domino cooperante & sermonem confirmante sequentibus signis. Nam in vitâ plures quàm quatuordecim mortuos ad vitam reuocauit. Vnum puerum in ora Piscaria per horas aliquot in puteo demersum. In Oppido Mutan puerum alterum febre pestilenti extinctum, & per 24. horas ab obitu iacentem. Comorini tertium mortuum qui iam per diem integrum sepultus sub terra iacuerat, suscitauit. Propè Promontorium Comorinum vnam puellam, non longè ab eo loco, vxorem eiusdem: In Insula Vaccare prope Ceilanum,

Ecc 2 pue-

puerum cuiusdam infidelis: Malacæ filiam cuiusdam recens ad Christum conuersi: Bembari puerulum quendam; alterum Comorini: Panicali quendam qui per diem extinctus iacebat: Antonium Mirandam propè Manaparum: Malacæ filiam cuiusdam quæ iam per tres dies sepulta & humo obruta fuerat: Filium Malometani Saranguj, qui triduum sub aquis demersus extiterat, similiter vitæ restituit; vt omnitram alios ab eo adhuc viuente suscitatos.

Post mortem totidem ferè mortuos suscitauit. Sanè in Processibus pro Canonizatione factis, circiter viginti quinque mortui ad vitam ab eo reuocati leguntur. Sæpius cæcis visum restituit, energumenos liberauit: quàm plurimos desperatos à medicis sanauit, leprosos mundauit, maris tempestates sedauit, naues à naufragio eripuit, claudis gressum reddidit, paralyticis sanitatem. Multa futura verissimè prædixit, cogitationes cordium introspectit, occulta & absentia certò cognouit. Pluribus in locis valdeque distantibus, eodem temporis momento, sese videndum præbuit. Diuersarum gentium linguis quas ante non didicerat, ita expedite, aptè, & eleganter loquebatur, ac si apud eos populos natus educatusque esset. Contigitque nõ raro, vt dum apud circumfusam multitudinem diceret, variarum nationum homines illum audierint, suã quisque linguã eodem tempore loquentem. Contigit etiam, vt vnã responsione, diuersis ethnicorum interrogationibus satisfaceret. Tanto Dei desiderio & amore rapiebatur, vt sæpè ardente vultu, flagrantibus oculis, atque in cælum defixis, diuinitus attolleretur à terra, ac cælesti superaffluente lætitiã, exclamare dulcissimè cogeretur: *Sat est Domine, Sat est.* Aquam maris salis in multis valis nauis, factò signo Crucis, dulcem reddidit. Cùm Crucifixũ æneum quem è collo detraxerat, ad sedandam maris tempestatem, in mare demersisset, & casu amisisset, sequenti die in litore deambulans, vidit cancerum marinum, Diuinã vi, illum ipsum Crucifixum chelarum moribus ad se adferentem, eumque cum recepisset, cancer illicò in mare, vnde exierat, se recepit.

Multis alijs miraculis editis, omni virtutum genere clarissimus diem obiit Anno Domini 1552. 2. Decemb. in insula Sanciano propè Sinas. Corpus eius multo post mortem integrum inuentum est, etsi nec exenteratum esset, nec villo oleo delibutum, quin etiam viua in calce sepultum. Quin etiam multis post obitum mensibus, viuidum, succo & viuo colore plenum, molle ac tractabile apparuit, & odorem mirificum ex se effundens, & nonnunquam etiam sanguinem. Ideoque statim ab obitu pro Sancto haberi & coli cæpit, non à Christianis tantum, sed etiam ab ethnicis, crescente præsertim in dies magno miraculorum diuersi generis nu-

mero. Constat enim ex Processibus pro eius Canonizatione factis, plures mortuos ab eo esse post mortè resuscitados: Plures lampades ante eius imaginem sine oleo, sola aqua lupercinã artisse, ac si oleum continerent. Nonnunquam, extinctas, per se sine vlla ope humana ignem concepisse, varios à lepra, paralyti, cæcitate, disenteria, canceris, vlceribus, alijsque morbis aut desperatis, aut incurabilibus per eum, eiusque vel reliquias, vel imagines, liberatos.

Hic tantus vir, Indiarum Apostolus merito appellatus, tanto cultu prosequēbatur sanctum IGNATIUM, vt quoties eum coram domesticis nominaret adhuc viuētem, vel Sanctum, vel Beatum appellaret: dum verò litteras ad eum scriberet, genibus flexis præ reuerentia id faciebat, & in reliquiariã thecã, nomen IGNATI adhuc viuētis, tanquam reliquiã Sancti alius magni, ex eius ad se epistola excissum, ferebat: ab eius consilio ac directione, instar pueruli totus pēdebat, eximiam de IGNATI sanctimoniam & prudentiam opinionem fouens, & in omni occasione demonstrans. *Quæ verba*, inquit in re simili S. Chrysostomus Hom. 1. ad popul. *omnem ipsius virtutem demonstrare sufficunt: Sanctorum enim iudicia, nec ad gratiam, nec ad inimicitiam sunt, sed ab omni sunt dubitatione libera, &c.*

CAPVT DECIMVMNONVM.

Sancta Teresa Virgo, magna Sancti Ignatii gloria causa extitit.

SI gloria Patris est filius sapiens, teste Scriptura; magnæ S. IGNATI gloria causa fuit, Virgo SS. Teresa, PP. Carmelitarum Discalceatorũ Illustrissima Fundatrix, excellentissimis virtutibus, ac plenè Heroicis splendida, intimã Christi consuetudinem, per euertissimã contemplationis gradus experta: mysticæ Theologiæ scriptione mirabilis: summorum laborum patientiã clarissima; Carmeli reformatione, orbe toto laudatã; à Christo in Sponsam acceptã; præ Diuini amoris impetu, sæpè extasim passa; ignito Cherubini spiculo, præcordia traicientis, admirabilis: inexplabili salutis animarum litri accensa; intemeratæ Virginitatis flore candida; Diuinis visionibus, prophetante spiritu, ac multiplici gratiã sanctatum; in vita & post mortem, toto orbe celeberrima: hæc inquam sanctissima Virgo, magna S. IGNATI gloria causa fuit; quia Societatis IESV per S. IGNATIUM institutæ, se filiam agnouit, eiusque operã & in Confessionibus factis, & in Spiritualium rerum magisterio vsa est, & multa, Deo reuelante in commendationem Societatis IESV, cognouit, verboque ac scripto testata reliquit: præsertim in vita sua, quam iussu cuiusdam insignis Theologi ex Ordine S. Domini conser-